

РЕШЕНИЕ

№ 4282

гр. София, 24.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 17 състав, в публично заседание на 06.06.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Искра Гърбелова

при участието на секретаря Грета Грозданова, като разгледа дело номер **1599** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по реда на чл. 145-178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 26, ал. 11 от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ).

Образувано е по жалба на Ф. Б., [дата на раждане], гражданин на САЩ, подадена чрез пълномощника му адв. В. К., срещу Отказ да се предостави право на продължително пребиваване, с изх.№ 5364р-1821 от 27.01.2022 г., издаден от директора на дирекция "Миграция" при МВР.

Жалбоподателят оспорва законосъобразността на постановения отказ с доводи за нарушения на административно-производствените правила и несъответствие с материално-правните разпоредби на закона, както и с целта на закона. Не оспорва, че е извършил престъпление в държавата, чийто гражданин е, за което е осъден и е изтърпял ефективно наказание. Твърди обаче, че по законодателството на държавата, в която е осъден и по - конкретно на щата Т. не се предвижда процедура по реабилитация и съответно не се издава удостоверение за реабилитация. В тази връзка навежда доводи за прилагане по аналогия на българския Наказателен Кодекс (НК). Твърди, че в съответствие с фактите по делото е настъпила реабилитация по закон, позовавайки се на разпоредбите на чл. 88а, ал. 1 във вр. С чл. 82, ал. 1 т. 2 от НК. Представя като нови доказателства документ от Д. по наказателно правосъдие в щата Т. и кореспонденция, осъществена по електронен път между електронни адреси със сочени адресати жалбоподателя и S. W.. Твърди се също така, че целта на ЗЧРБ не е да ограничава правата на спазващите закона чужденци, какъвто се претендира, че е

жалбоподателят, а да се ограничи достъпът на евентуални потенциални закононарушители. Посочено е също така, че връзките, които жалбоподателят и съпругата му са изградили с приемащата ги вероизповедна общност са от решаващо значение за установяването и извършването на духовно-просветна и благотворителна дейност от жалбоподателя. В допълнение на законовите основания за издаване на разрешение, жалбоподателят се позовава на разпоредбата на чл.10, ал. 2 от ЗЧРБ. Претендира присъждане на направените по делото разноски.

Ответникът, директорът на дирекция "Миграция", чрез упълномощения си процесуален представител прави искане за отхвърляне на жалбата като неоснователна и недоказана. Представя писмени бележки Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура не взема участие в производството по делото.

Административен съд София - град, след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят е подал заявление рег. № Е-2351/12.11.202 г. за предоставяне на право на продължително пребиваване на чужденец в Република България на основание чл. 24, ал. 1, т. 16 от ЗЧРБ. Посочената разпоредба, предвижда че разрешение за продължително пребиваване могат да получат чужденци, които притежават виза по чл. 15, ал. 1 и желаят да извършват дейност с нестопанска цел след разрешение от Министерството на правосъдието при условия и по ред, определени с наредба на министъра на правосъдието, съгласувано с министъра на вътрешните работи и с председателя на Държавна агенция „Национална сигурност“, или са получили положително становище от дирекция „Вероизповедания“ на Министерския съвет по реда на Закона за вероизповеданията - в качеството им на чуждестранни религиозни служители, поканени от централните ръководства на регистрираните вероизповедания.

При преглед на представените документи е установено, че е представено свидетелство за съдимост, издадено от държавата по произход, изискуемо по силата на чл. 24, ал. 2 от ЗЧРБ и чл.14, ал.1, т. 6 от ППЗЧРБ, което не е оформено с апостил, поставен от съответните власти в САЩ, и не е преведено и легализирано по нормативно установения ред, както и не са представени други изискуеми от закона документи. В тази връзка и на основание чл. 26, ал. 2 от АПК до жалбоподателя е изпратено уведомително писмо рег. №536400-30431/25.11.2021 г. с обратна разписка на декларирания от него адрес за кореспонденция, с което е уведомен за установените пропуски, като изрично му е указано, че срокът за разглеждане на заявлението се удължава с един месец. В законоустановения срок са представени изискуемите документи. Жалбоподателят е представил свидетелство за съдимост от държавата, чийто гражданин е, така както изисква разпоредбата на чл. 24, ал. 2 от ЗЧРБ и чл. 14, ал. 1, т. 6 от ППЗЧРБ. Установено е, че американският гражданин е арестуван, признат за виновен и осъден през 1994г. на 10 години пробация за доставка на кокаин, а през 1995 г. на 25 години затвор за въоръжен грабеж и доставка на кокаин, като наказанието е изгърпяно ефективно в продължение на 11 години лишаване от свобода, а през 1988 г. кандидатът за пребиваване е бил арестуван и признат за виновен по обвинение за убийство, но не е осъден поради факта, че е бил непълнолетен. Административният орган е отчел обстоятелството, което според него е от

изключителна важност в производството за вземане на решение за разрешаване на право на продължително пребиваване, а именно, че чуждият гражданин е осъден за извършено умишлено престъпление от общ характер, в държавата, чийто гражданин е, като българското законодателство за същия вид престъпление предвижда наказание, което в значителна степен надхвърля минималния размер от една година. С цел изясняване на всички факти и обстоятелства на жалбоподателя е предоставена възможност в 14-дневен срок да представи документ, удостоверяващ реабилитация, като до същия е изпратено допълнително уведомително писмо рег.№ 536400-1326/13.01.2022 г. В издадения отказ е посочено, че в дирекция „Миграция“-МВР не са постъпили данни относно реабилитиране на лицето, представен е документ от Д. по наказателно правосъдие, Т., чиито директор удостоверява, че за Б. Ф. са налице данни за осъждане за умишлено престъпление от Окръжния съд на окръг Б. (Вехар) на 25 години лишаване от свобода за агресивен грабеж със смъртоносно оръжие и доставка на кокаин, освободен е условно на 11.10.2005г.

С оспорения акт е констатирано също, че Ф. Б. е гражданин на САЩ, което същият удостоверява с националния си документ за задгранично пътуване, като липсват данни лицето да е загубило връзките си с държавата на гражданство. При тези данни и предвид факта, че американският гражданин е осъден в държавата, чийто гражданин е, за умишлено престъпление от общ характер и съгласно българското законодателство за същия вид престъпление е предвидено наказание лишаване от свобода минимум една година и лицето не е реабилитирано, на основание чл. 26, ал. 1, във вр. с чл. 10, ал. 1, т. 26 от ЗЧРБ е издаден отказ за предоставяне на право на продължително пребиваване в Република България. Изложени са също така аргументи, че процесният отказ би могло да има негативен ефект за кратък времеви период по отношение на семейния живот на американския гражданин, доколкото разрешението за пребиваване в Република България на неговата съпруга е до 11.11.2022г. Посочено е също така, че доколкото разпоредбата, в изпълнение на която се постановява отказ за пребиваване в Република България на Ф. Б., е с императивен характер, административнорешаващият орган взема решение в условията на обвързана компетентност и обстоятелството, че друг член на семейството има разрешено право на пребиваване в страната не може да се противопостави на правомощието, възложено на административнорешаващия орган да постанови отказ. Прието е, че предоставеното право на съпругата на кандидата е правна възможност за нея, а не нейно задължение, и решението дали семейството да бъде временно разделено, ако се възползва от правото си на пребиваване в България до 11.11.2022г. или ще се завърне в страната си на произход е въпрос на нейно субективно решение. В хода на съдебното производство от процесуалния представител на жалбоподателя се представиха нови доказателства -документи от Департамент по наказателно правосъдие на щата Т. с дата 08.02.2022г. и 30.03.2022г., препоръки за жалбоподателя от църковни служители, кореспонденция, осъществена по електронен път между електронни адреси със сочени адресати жалбоподателя и S. W., становище от дирекция „Вероизповедания“ на Министерски съвет. При така изяснената фактическа обстановка съдът приема от правна страна следното: В съответствие с чл. 152, ал. 1 от АПК жалбата е подадена чрез административния орган, в преклузивния срок по чл. 149, ал. 1 от АПК, подадена е от надлежна страна

по чл. 147, ал. 1 от АПК и е допустима. Жалбата е подадена и срещу подлежащ на оспорване административен акт.

Оспореният по съдебен ред отказ е издадена от компетентен орган, с оглед разпоредбата на чл. 23, ал. 7 от ЗЧРБ, съгласно която отказите за издаване на разрешение за продължително пребиваване на чужденци на територията на Република България се издават от директорите на дирекция "Миграция", на Столична дирекция на вътрешните работи, на областните дирекции на Министерството на вътрешните работи или оправомощени от тях длъжностни лица. Компетентността на органа издал акта се установява от приложената Заповед № 8121К-1498/19.04.2016г. Отказът е издаден в съответната форма, при формално спазване на процедурата, визирана в АПК. Съдът намира, че административният акт съответства и на материалните разпоредби на чл. 26, ал. 1, вр. с чл. 10, ал. 1, т. 26 от ЗЧРБ. Съгласно посочените разпоредби, отказва се издаване на разрешение за пребиваване или продължаване срока на пребиваване на чужденец, когато е осъждан в държавата, чийто гражданин е, или в държавата на обичайното му пребиваване за умишлено престъпление от общ характер и съгласно българското законодателство за същия вид престъпление е предвидено наказание лишаване от свобода минимум една година, освен ако не е реабилитиран.

От доказателствата по делото се установява, че осъждането в държавата, чийто гражданин е жалбоподателя за умишлено престъпление, което съгласно българския закон се наказва с не по-малко от една година лишаване от свобода, е предпоставка за отказ на право на пребиваване, съгласно чл. 26, ал.1 във връзка с чл. 10, ал.1, т.26 от ЗЧРБ. Посочената разпоредба не се прилага, ако чужденецът е бил реабилитиран. Разпоредбата е с императивен характер и задължава административния орган при наличието на данни за осъждане, да откаже пребиваване на чуждия гражданин в Република България. В случая такива данни са налице. Приложеният по делото документ на Д. на наказателното правосъдие на щата Т. /лист 23 от делото/, удостоверява осъждане за умишлено престъпление от Окръжен съд на Окръг Б. на 25 години лишаване от свобода в затвор, а от представеният документ от Министерство на правосъдието на САЩ, Федерално бюро за разследване с дата 17.04.2021г. /лист 28 от делото/ е видно, че жалбоподателят е арестуван, признат за виновен и осъден през 1994г. на 10 години пробация за доставка на кокаин; през 1995 г. на 25 години затвор за въоръжен грабеж и доставка на кокаин, като наказанието е изтърпяно ефективно в продължение на 11 години лишаване от свобода; през 1988 г. е бил арестуван и признат за виновен по обвинение за убийство, но не е осъден поради факта, че е бил непълнолетен. Отказът съответства и на целта на закона да се опазва обществения ред и националната сигурност.

Наведените доводи в жалбата да се презумира, че властите в щата Т. не издават документ, заличаващ последиците от осъждането са необосновани. От представения по делото документ на Д. на наказателното правосъдие на щата Т. се установява, че чужденецът не е реабилитиран. Този документ отразява осъждането на жалбоподателя, като е посочена началната дата на изтърпяване на наказанието 21.04.1995г., неговото предсрочно освобождаване – 11.10.2005г., с отбелязаната крайна дата на присъдата 09.07.2019г. Недоказани остават и твърденията, че законодателството на щата Т. не регламентира институт на реабилитация за осъдени лица, тъй като от една страна доказателства, установяващи съдържанието на

разпоредби на това законодателство не са представени. От друга страна представените такива /документ от Д. по наказателно правосъдие на щата Т. от 08.02.2022г. и от 30.03.2022г., както и електронна кореспонденция със сочени адресати жалбоподателя и S. W. не установяват факта на реабилитация на жалбоподателя. В тази връзка неоснователни са и аргументите за прилагане на българския НК по аналогия и по конкретно на разпоредбите на чл. 88а във връзка с чл. 82, ал. 1, т. 2 от НК. В случая за да се приеме, че не са налице предпоставките за приложението на чл. 10, ал. 1, т. 26 от ЗЧРБ следва да се установи положителен, а не отрицателен факт, а именно настъпила реабилитация за чужденеца, съгласно законодателството на държавата на гражданството. В тази връзка следва да бъде посочено, че ЗЧРБ приема за приложимо в конкретния случай правото на държавата, в която чужденеца е осъден, като в нормата на чл. 10, ал. 1, т. 26 ЗЧРБ изрично се сочи наличие на осъждане респективно липса на такова или заличено конкретно чрез реабилитация в държавата на гражданството на лицето съответно на обичайното му пребиваване. Разпоредбата на чл. 24, ал. 2 от ЗЧРБ също изрично изисква представяне на документи за съдимост или за криминална или за полицейска регистрация, издадени съгласно законодателството на държавата на гражданството, на държавата на произход или на обичайното пребиваване. С идентично съдържание е и чл. 14, ал.1, т. 6 от ППЗЧРБ. Следователно правилно и законосъобразно административният орган е приел, че са налице предпоставките за издаване на отказ, предвидени в чл. 10, ал. 1, т. 26 от ЗЧРБ, като жалбоподателят не е доказал, че е изпълнил условията за получаване на разрешение за пребиваване в Република България.

Изцяло се споделят също така изложените от административният орган доводи, че оспореният отказ би могъл да има негативен ефект за кратък времеви период по отношение на семейния живот на жалбоподателя, доколкото разрешението за пребиваване в Република България на неговата съпруга е до 11.11.2022г. Освен това, дали съпругата на жалбоподателя ще остане да пребивава в страната или ще се завърне в страната на произход си е въпрос на нейно вътрешно субективно решение. Останалите изложени в жалбата възражения и аргументи досежно връзките, които г-н Б. и неговата съпруга са изградили с приемащата ги вероизповедна общност от Национален алианс „Обединени Б. църкви“, както и положителното становище на дирекция „Вероизповедания“ на МС се явяват неотнормирани към предмета на спора, с оглед наличието на предвидените по чл. 10, ал. 1, т. 26 ЗЧРБ основания за отказ за издаване на исканото разрешение.

Изложените от жалбоподателя искания за издаване на разрешение за продължително пребиваване по хуманитарни причини, съдът счита за неоснователни, доколкото в случая разпоредбата на чл. 10, ал. 2 от ЗЧРБ не би могла на намери приложение.

При съвкупна преценка на събраните по делото доказателства, съдът приема за установени фактическите основания и законите предпоставки за издаването на отказ по чл. 26, ал. 1 във връзка с чл. 10, ал.1, т. 26 от ЗЧРБ.

При този изход на делото съдът намира за основателно искането на процесуалния представител на ответника за присъждане на направените по делото разноси, а именно: юрисконсултско възнаграждение в размер от 100 лева, на основание чл. 24 от Наредба за заплащане на правната помощ във връзка с чл. 37, ал. 1 от Закона да правна помощ, приложим на основание чл.143, ал. 3 от АПК

Мотивиран от изложеното и на основание чл. 172, ал. 2, предложение последно от АПК, Административен съд София град, 17 състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Ф. Б., гражданин на САЩ, подадена чрез адв. В. К., срещу Отказ да се предостави право на продължително пребиваване изх.№ 5364р-1821 от 27.01.2022 г., на основание чл. 26, ал. 1, във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 26 от ЗЧРБ.

ОСЪЖДА Ф. Б., [дата на раждане] , гражданин на САЩ да заплати на дирекция "Миграция" при МВР юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 (сто) лева.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховен административен съд.

СЪДИЯ: